

XVII TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine 1Kn 3:5.7-12)

Lugemine esimesest kuningate raamatust:

Issand ilmutas end Gibeonis Saalomonile unes ja ütles: “Palu minult, mida ma peaksin sulle andma!” Ja Saalomon vastas: “Sina, Issand, oled tõstnud oma sulase kuningaks mu isa Taaveti asemele, aga mina olen veel väga noor ega tea, kuidas peaks kuningas käituma. Sinu sulane seisab Su rahva keskel, suure rahva keskel, kelle sina oled ära valinud, nii suure, et keegi ei suuda ära lugeda ega määrata selle arvu. Sellepärast, anna oma sulasele sõnakuulelik süda, et ta suudaks mõista su rahvale kohut ning teha vahet hea ja kurja vahel, sest kes suudaks mõista kohut sinu nii suurele rahvale.”

Aga see meeldis Issandale, et Saalomon just seda palus, ja Issand ütles Saalomonile: “Kuna sa ei palunud endale pikka iga, rikkust ega oma vaenlaste hinge, vaid hoopis mõistust, et teha õigeid otsuseid, siis täidan ma sinu palve. Vaata, ma annan sulle targa ja mõistliku südame, nõnda et sinu sarnast pole olnud enne sind, ega tõuse ka pärast sind.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 119:57.72. 76-77. 127-128. 129-130.)

R: Sinu seadus on mulle kallis.

Issand on kõik, mis mul on, midagi muud mul ei ole,
tema sõnu olen ma töötanud pidada.

Sinu seadus on minule kallis,
kallim hõbedast ja kullast.

R:

Olgu Su heldus mulle lohutuseks,
nii nagu Sa oled öelnud oma sulasele.
Ole mulle armuline, siis suudan elada,
sest Sinu seadus teeb mulle rõõmu.

R:

Sellepärast ma armastan Su kärke
enam kui ehedat kulda.
Sellepärast elan ma ausalt Su määruste järgi,

vihkan kõiki pettuse radu.

R:

Sinu leping on imeväärne,

minu süda peab sellest kinni.

Sinu sõna seletus lööb särada,

rumalgi võib sellest aru saada.

R:

(Teine lugemine Ro 8:28-30)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast roomlastele:

Vennad, me teame, et neid, kes Jumalat armastavad, aitab Jumal kõiges heas – neid, kes tema plaani järgi on kutsutud. Sest need, kellest ta on ette teadnud, need on ta ette määranud kujunema oma Poja näo järgi, et tema oleks esmasündinu paljude vendade seas. Ning keda tema on ette määranud, need on ta ka kutsunud, ja need, keda ta on kutsunud, need on ta õigeks teinud. Aga kelle ta on õigeks teinud, selle on ta tõstnud oma kirkusesse.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mt 11:25)

Halleluuja. Ma tänan Sind, Isa, taeva ja maa Issand,

et Sa oled oma riigi saladuse avaldanud lapsemeelsetele. Halleluuja.

(Evangeelium Mt 13:44-52)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Jeesus rääkis rahvale tähendamissõna: “Taevariik on põllusse peidetud aarde sarnane, mille inimene leidis ja peitis uuesti. Siis läks ta rõõmuga ja müüs ära kõik, mis tal oli, ja ostis selle põllu. Samas on taevariik kaupmehe sarnane, kes otsis ilusaid pärle. Ja kui ta leidis ühe eriti hinnalise pärli, siis ta läks ja müüs kõik, mis tal oli, ning ostis selle pärli. Aga taevariik on ka nooda sarnane, mis heideti merre, ja see vedas kokku kõiksuguseid kalu. Kui noot täis sai, veeti see rannale, istuti maha ja koguti head kalad astjatesse, halvad aga visati minema. Nõnda on ka selle ajastu lõpul. Inglid tulevad ja koguvad kurjad õigete keskelt ning viskavad lõõmavasse ahju. Ja seal on ulgumine ja hammaste kiristamine. Kas te saite kõigest aru, millest ma teile rääkisin?” Ja nad vastasid: “Jah!”

Aga tema ütles neile: “Sellepärast on iga kirjatundja, kes on õpetatud taevariigi jaoks, majaperemehe sarnane, kes toob oma varakambrist esile nii uut kui vana.”
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, mõned ütlevad: “Põrgut pole olemas ja kuradit ka ei ole olemas... on ainult Jumal ja tema arm... ja kes usub, see saabki kohemaid õndsaks – see tähendab, võib end juba siin maa peal õndsaks pidada.” Nojah, ja kui usu pärast ei pea midagi tegema, siis pole ju tegelikult suurt vahet kui isegi ei usu: Jumal on ju hea, ning siis saavad lõpuks kõik õndsaks, ükskõik mis nad siin maa peal korda saadavad...?

Kui aga piiblit lugeda, siis seal on paraku inimese tegude ja pörgusse sattumise väljavaatest palju juttu, nii et võibolla tuleks ikka mõelda veidi ka oma käitumise peale.
Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, suurem osa inimtegevusest on alati olnud suunatud elumugavuste rohkendamisele ja suurendamisele. Mõelgem kasvõi, mida pidi inimene veel üsna hiljuti tegema, et vesi majja tuua. Tal tuli võtta ämber, minna allika või kaevu juurde, ämber vett täis ammutada ja see käe otsas majja tassida. Kui ta tahtis sooja vett, pidi ta veel puid lõhkuma, panema pliidile tule alla, tõstma vee pajaga tulele ja pikalt ootama, millal see ükskord soojaks läks...

Aga kuidas on praegu? Praegu võib suur osa inimestest lihtsalt minna kraani juurde ning – mõelda vaid, kui mugav! – külma ja sooja vee saamiseks pole vaja isegi enam kraane keerata, selle jaoks on üksainus hoob, mida saab liigutada ühe sõrmega. Jah, see hüüatus “mõelda vaid, kui mugav!” kõlab nagu kaasaegseks inimeseks olemise teeseldult reibas juhtlause.

Ja mida võib sellest tähelepanekust järeldada? Aga seda, et kui inimene on elumugavustega harjunud ja loob neid aina juurde, siis kuidas saakski ta jätta oma moraalireegleid sellesama mugavusega kohandamata? Sealt siis ühiskonnas vahv moraalne relativism, mille üheks ilminguks on näiteks sotsiaälvõrgud; mis seal salata, nende üks peamisi eesmärke on pakkuda soovijatele võrstsikaid võimalusi kõrvalhüpeteks, kui monogaamia juhtub liiga monotoonseks muutuma.

Kuid kas siis tänapäeva inimene ei soovi end üldse pingutada? Oh ei, ta pingutab küll – näiteks kui ta jookseb maratoni, osaleb triatlonil, hüppab lõbu pärast langevarjuga või ronib kõrgmägedes, sõidab mootorrattaga 300 kilomeetrit tunnis või teeb midagi muud sama toredat. Aga siis, kui peresuhted nõuavad süvenemist, ebamugavate probleemide läbiarutamist ja lahenduste otsimist, siis selleks ei jätku ei tahtmist ega vaimujõudu, vaid käsi haarab nutiseadme järele, et mängida veel paar levelit mõnd mõttetut mängu... Silmapilkne murede leevendus ongi käes. Mõelda vaid, kui mugav!

Armsad õed ja vennad, kus on meie, kus on sinu prioriteedid? Mis on igaühe jaoks meie seast see põllusse peidetud aare ja see üksainus hinnaline pärl? Kas on meie kõrgeimaks püüdluseks teha veel enne surma mõni unistustereis, käia ära Põhjanabal, Austraalias või Amazonase ääres? Kas on see meie vaimuelu tippmoment?

Või siis oskame me mõelda natuke ka sellele, mis ei ole nii kütkestav ja mugav – nimelt, mida meil on öelda enda õigustuseks, kui meie elust tehakse kord Jumala kohtu ees kokkuvõtet. Selle Jumala kohtu ees, kes on oma seadustes inimeseks olemise põhimõtted meile mitte ainult ette kirjutanud, vaid need meile ka Jeesuses Kristuses ette näidanud läbi tema ristisurma üldsegi mitte mugava eeskuju. Temal on meelevald ja vägi teha meile uut ja vana. Aamen.